



เมื่อรัชกาลพระมหาธรรมราชาแห่งเมือง
สุโขทัยได้เสด็จมาตั้งที่ประทับที่
บ้านกุ่มน้ำพรหมบุรีมาพร้อม
กับสมเด็จพระเจ้าอู่ทองแห่งเมืองอู่ทอง

ทำมีมั่งคั่งอุดมของทัพพระเจ้าอู่ทองไป
แต่เลือกหาบดได้หนีไปอย่างโดดเดี่ยวใน
สิริบทเป็นบุตรบ้านธรรมมาแล้วแต่เหลือ
หลักแห่งเมืองในสิริบทบ้านเมืองเกิด
กลียุคที่แตกเป็นเมืองขึ้นของพม่าเมือง

ข้าจะไม่ยอม
ตกเป็นเชลย
แด่คนลูก
มึงข้า...ข้า...

ฉันไม่กลัวความตายแล้ว



จำแม่เจ้าข้าพระนาง
ไปสัปดาห์หมื่นหมื่น
เลิกๆ บ้างสิบบ
ที่จะลงหลักปัก
ฐานที่นั่นก่อน

เจ้าจะได้ไม่ละอองน้ำ
ที่พาตพ่นที่ตักอีกแล้ว



กมारीศรีสินะ: ที่อาชาจริงที่ได้มาคัมภีร์รอบที่
จะไม่ได้อะไรอย่างอื่นอีกแล้วแต่ได้ของดี
มีค่ามาได้อีกเล่มที่อาชาจริงสั่งไว้ในวัน
ที่นำมอปีให้

มันรักสิ่งนั้น: แต่ก็จะ
ปลงศพลงด้วยมือออกมา
ในคืนหกเจ็ดวันนะ
หรือรับอาชาจริง



มันบ้วนน้ำที่อาชาจริงให้
ป็นออบปลาเล็กออบ
รวมอีกให้รู้เรื่องแปล
อะไรในหนังสือลวดลาย

นี่งออดว่าเราของพระราม
อยู่ในนั้นนี้รักชาติ



แต่สิ่งนี้อันตรายมาก
วันพฤษภนี้จะมี
เช่นเดียวที่เจ้ากับ
ผลิไม้สีนสีนขาว
หนึ่งลูกในขณะ
อันที่ไปเจ้าคัมภีร์
เจ้าก็ไปก่อนไว้อีก
นะ: ของเราลือลือ
ลอบของเป็นอันขาด



อีกไม่มากนักจริง
จะ: พิศัยธรรม บ้าน
เมื่อจะ: เขากลับ
เข็นก็มาเป็นแล้ว

แต่ไม่มากนัก
ก็จะ: มีคนมา
ก็เอาดี
ก็เอา: ข้อ
ของตัวมัน